

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207518
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319207518.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. nad T. č. XXX, XXX XX U. nad T., právne zastúpeného: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp/91/2019-84 zo dňa 12.02.2020, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300,- eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu vo zvyšnej časti zamietla. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Návrh žalovaného na spojenie vecí vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 7Csp/91/2019 a 21Csp/137/2019 zamietla.“

1.1. V rozsiahlom odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11Csp/32/2018 si žalobca úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľ a žalovaný bol zaviazaný povinnosťou zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy žalobcu medzi nimi uzatvorenej, na základe ktorej, už žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok z jeho mzdy. Mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatným právnym úkonom.

1.2. Bol toho názoru, že žalobcovi vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť mu ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života. Prisvedčil žalobcovi, že tento znášal stav právnej neistoty, obával sa o výšku dlhu a jeho neustále narastanie, musel čeliť hrozbe zrážok zo mzdy, s výkonom ktorej žalovaný aj začal. Žalobca bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu zo strany žalovaného najmä vzhľadom na jeho praktiky, spôsoby domáhania sa zaplata pohľadávky z úverovej zmluvy vyššie uvedenými spôsobmi, a tiež v nemalej miere aj tým, že samotný žalobca musel na dosiahnutie stavu relatívnej právnej istoty iniciovať súdne konanie na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúci priznanie finančného zadostučinenia.

1.3. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, dĺžky trvania závadného stavu a konania a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobcu, považoval súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný.

1.4. Mal za to, že suma 300,- Eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi satisfakciu a odradzuje dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

1.5. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 300,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

1.6. Ďalej uviedol, že žalovaný dňa 25.10.2019 navrhol spojiť na spoločné konanie veci vedené na tamomšom súde pod sp. zn. 21Csp/137/2019 a sp. zn. 7csp/91/2019. Súd návrh žalovaného zamietol z dôvodu, že vo veci sp. zn. 21Csp/137/2019 už bolo súdom rozhodnuté a nebolo by hospodárne a účelné tieto konania spájať.

1.7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom namietal, že postupom a rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces tým, že odôvodnenie napádaného rozsudku neobsahuje žiadne skutkové a právne závery nadväzujúce na vykonané dokazovanie, ktorým by sa preukázala dôvodnosť a výška zadosťučinenia v sume 300 eur.

2.1. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku je subjektívne, nepreskúmateľné a napádaný rozsudok nespĺňa základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako ich definuje ustanovenie § 220 Civilného sporového poriadku, keďže neobsahuje žiadny záver súdu (či už skutkový alebo právny) vo vzťahu k predmetu sporu, predovšetkým skutkové závery odôvodňujúce základ nároku a jeho výšku.

2.2. Bol toho názoru, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, nemohol si tak splniť v tomto smere ani dôkaznú povinnosť, nakoľko zo strany žalobcu neboli predložené. Z uvedených dôvodov tak súd prvej inštancie nesprávne konštatoval opodstatnenosť nároku žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia a žalobu mal aj v tejto časti zamietnuť.

2.3. Navrhol, aby odvolací súd žalobu zamietol, eventuálne vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní a náhradu iných trov odvolacieho konania za súdny poplatok platený na základe podaného odvolania.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

5. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

6. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

7. Hypotéza právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, a spôsobilosť porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu.

8. Účelom poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný a diskriminovaný.

9. Odvolací súd, v nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky uvádza, že spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie len v prípade vzniku ujmy, ale už aj vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla. Samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

10. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 21.12.2011 zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka. Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 11Csp/32/2018-117 zo dňa 28.05.2019 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy.

10.1. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že uvedená Dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom, neobsahuje všetky zákonné náležitosti a podmienky boli žalobcovi ako slabšej zmluvnej strane nastavené žalovaným.

11. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní, ktorý spochybňoval dôvodnosť žaloby o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka, bol žalobca dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej.

11.1. Je pritom zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý by sa bol na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, nebyť účinnej súdnej ochrany.

12. Odvolací súd má za to, že je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi, nakoľko sa podaním žaloby úspešne domohol svojich práv voči žalovanému

13. Pokiaľ sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby výška vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanou Dohodou o zrážkach zo mzdy v čase, keď táto tvorila neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

14. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnému žalobcovi. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalobcovi v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).